

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

ΤΟΥ Κ. ΦΩΤΟΥ ΓΙΟΦΥΛΛΗ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Τ' ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ Γ. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

(Η μόνη ροζεντική εισαγωγή του γενναίου Έλληνα πριγκιπής)

ΙΖ

ΝΝΟΕΙΤΑΙ όμως, ότι κ' εκεί δέν άφησε τό γλεντάκια του ο Μουρούζης. "Εσύχναιε σ' όλα τα κέντρα. Υπήρχε μάλιστα εκεί κ' ένα καφε-σαντάν, με ώραία κορίτσια, που έχόρευαν και τραγουδούσαν. Η σαντζές αυτές ήσαν μερικές Έλληνίδες, μερικές Τουρκάλες και λίγες Ξένες. Ο κάμπος εκείνο τον χρόνο είχε σοδειά και οι τοιφληκάδες και προπάπταν τα παιδιά τους, έσκορπούναν τό χρήμα τους άβθονα "Ετσι διετηρέιτο και τό καφε-σαντάν σέ άκμή.

Φυσικό δέ ήταν, γύρω στις ώραίες γυναίκες του καφε-σαντάν, να δημιουργηθή και κύκλος θαυμαστών κ' έκμεταλλευτών... Οί θαυμασται αυτοί, που εσύχνιζαν εκεί, ήσαν κουτσαβάκηδες και σωματεμποροι... Ο Μουρούζης γρήγορα τους έ κατάλαθε... Μά δέν τους πείραζε, αφού δέν τον έγχολλούσαν...

"Επειδή ο ώραίος Ιλαρχος έπήγαινε κάθε θράδυ στο καφε-σαντάν, ή σαντζές άρχισαν να τον προσέχουν. Τόν έτριγύριζαν, τον έπεριποιούντο, έγχαρινίζοντο μαζί του. Και πολλές φορές έφρευγε ο Μουρούζης από εκεί συνοδευόμενος από καιμιά ώραία χορεύτρια.

Αυτά τάβλεπαν οί κουτσαβάκηδες. Κι' αυτός ο Δόν-Ζουσί Ιλαρχος δέν τους καλάρεσε... "Εσκέθθησαν λοιπόν ανά τούκο ψουν τον άγέρασ.

"Εκαμαν τότε συμβούλιο κ' έ ναε άπ' αυτούς, ο τολμηρότερος, ανέλαθε «νά προσβάλλη» τον Μουρούζη. "Ήταν άκόμα τότε νεοφερμένος στη Λαρίσσα ο Μουρούζης και οί κουτσαβάκηδες δέν τον ήξεραν καθόλου από την καλή.

"Ετσι λοιπόν ένα θράδυ, πού ο Μουρούζης ήταν στο καφε-σαντάν, πεποιτυγισμένοι από τις άμιορφότερες χορεύτριες του κατιστήματος, οί κουτσαβάκηδες, πού έπιναν λίγο παραπέρα, έβριζαν την πρώτη βολή. Σηκώθηκε δηλαδή ο τολμηρότερος μ' ένα ποτήρι στο χέρι και έιπε δυνατά στην παρέα του:

— Στην υγεία μας, ρέ παιδιά, και να πεθάνουν οί γαλονάδες!

Άλλος άξιωματικός δέν ήταν μέσα στο καφε-σαντάν. Ο Μουρούζης κατάλαθε ότι τό πείραγμα ήταν γι' αυτόν. Σηκώθηκε λοιπόν άμέσως και γύρισε προς την παρέα των κουτσαβάκων άπειλητικός.

— Τί έίπατε, παρακαλώ; ρώτησεν άγρια.

— Νά, αυτό πού έιπα, ξαναείπεν ο παλληκαράς. Έιπα να πεθάνουν οί γαλονάδες!

Στό μεταξύ, ο Μουρούζης είχε πληρώσει κοντά τους, και πριν ο κουτσαβάκης τελειώσει την φράση του, έβανεν από τού Ιλαρχο ένα γερο χαστούκι στο μάγουλο!

Ο παλληκαράς τάχασε.

Κάτι έκαμε να πη... Μά ο Μουρούζης τοδωσε και δεύτερο χαστούκι και τρίτο και στο τέλος με μια σπορεία τόν πέταξε κάτω...

— Νά! παλαιοσκυλο! τού έιπε.

Στό μεταξύ όμως οί άλλοι παλληκαράδες έβγαλαν τα μα χαιρία τους κ' έπέτεθαν εναντιον του Μουρούζη. Μιά παρσο δλόκληρη εναντιον ενός! Μά και ο Μουρούζης δέν τάχασε Διευθόνθηκε προς την πόρτα του μαγαζιού, έβναλε τό πιστόλι του και έφώναζε:

— Νά θνήτε διέσωσ έξω, γιατί σάς σκοτώνω σαν σκυλιά!

Εκείνοι τά έχασαν. Δέν τόν έφαντάζοντο γιά τόσο θαρραλό άνθρωπο.

"Εστάθησαν λοιπόν διατακτικοί. Τότε ο Μουρούζης ξαναφώναζε:

— Σάς διατάσσω να πετάξετε τα μαγαρία σας και να φύγετε άμέσως!... Άλλοιώς πυροβολώ!

Οί παλληκαράδες είδαν πια με ποιόν είχαν να κάνουν και αναγκάστηκαν να συμμορφωθούν με την διαταγή του Ιλαρχου. Έπερνούσαν ένας-ένας από μπροστά του, άβηναν τα μαγαρία τους κ' έφευγαν.

"Ετσι μέσα σε μία θραειά μόνον, ο Μουρούζης έξευτέλεισεν όλους τους κουτσαβάκηδες και

σωματεμπορους της Λαρίσης!

Μά οί κουτσαβάκηδες εκείνοι δέν μπορούσαν να χωνέψουν έναν τέτοιον έξευτέλισμό. Είχαν χάσει όλο τό γόητρό τους έναντι των γυναικών του καφε-σαντάν, γιατί μπροστά στα μάτια τους έγινε όλη ή σκηνή του έξευτέλισμού τους... "Αντί να τους θεωρούν ως προστάτες των και να τους δίνουν τό χρήματά τους, τους έλεγαν:

— "Αντε να χαθήτε, δεικοί, πού σας έκαμε κουρέλι ο Ιλαρχος!...

Τέτοιον έξευτέλισμο δέν μπορούσαν πια να τον ύπομεινουν. Και άρχισαν να σκεπτόνται και να συσκέπτονται πώς θα πάρουν την ρεβάν. "Επρεπε με κάθε θυσία να δημιουργήσουν νέα έπεισόδιο με τον Ιλαρχο... Ένωείται ότι ο Μουρούζης γρήγορα έκατάλαθε τους σκοπούς τους.

— "Αφού είνε έτσι, έιπε, πρέπει να ξεκαθαριστή μιά και καλή αυτή ή ύπόθεση!

Κι' ένα θράδυ έπήρην ο Μουρούζης μαζί του μερικούς από τους καλύτερους ίππείς της ίλης του. "Εκαθάλλικεμα αυτός τό θαυμασία γυμνασμένο άθλογο του και οί ίππείς τά δικά τους και διευθύνθησαν στο καφε-σαντάν.

Στό δρόμο ο Μουρούζης διάταξε τους ίππείς του, όλοι φθάσουν στην πόρτα να μην καθεθούν από τό άθλογο, άλλα να μπουν μέσα έοιπτοι! Έπροχώρησε λοιπόν πρώτος αυτός, άνοιξε με όρμη την πόρτα και έμπήκε μέσα άπάνω σ' "άλογο του! Πισο του έμπήκαν και οί άλλοι ίππείς έοιπτοι και αυτοί! Τραπέζια, καρέκλες και ό,τι θύρακονταν μπροστά τους άναποδογυρίζονταν!...

Σε μία γωνία ήσαν μαζεμένοι νύσο σ' ένα τραπέζι και οί παλληκαράδες και συσεσκέπτοντο. Φαίνεται ότι κατέστρωσαν τά σχέδια τους για να έδκιδικηθούν τον Μουρούζη... Μά μόλις τόν είδαν να μπαίνει έοιπτος στο μαγαζι, μαζί με τόσους άλλους καθάλαραίους, τά χρειάστηκαν! Τού έπιασε φόβος και τρόμος... Σηκώθηκαν λοιπόν να φύγουν. Μά πώς να φύγουν πού εμπρός των ήσαν τα άθλογο τα ένα κοντά τό άλλο, σαν τείχος άδιεπάρστο.

"Εσκυφαν τότε οί παλληκαράδες για να περάσουν άνάμεσα από τά ποδια των άθλων... Μά ο Μουρούζης, με τό καιτάκι του, τους χτυπούσεν άλύπητα!...

"Εκείνοι έκαμαν και νέα προσπάθεια, μά ο Μουρούζης έβγαλε τό σπαθί του και τους κυνήγησε. Κι' εκείνοι όπου φύνε φύγε πια!...

Στό βάθος του καφε-σαντάν ήσαν τό παρκο, όπου έτραγουδούσαν ή χορεύτριες. Για να σωθούν μερικοί κουτσαβάκηδες άνέθηκαν εκεί άπάνω... Κι' από εκεί εκρήφθησαν άλλοι στο μακαρινία των γυναικών και άλλοι μέσα στα ρουστανια τους... Μά ή χορεύτριες τούς έφταναν και τούς έφώναζαν:

— Νά χαθήτε, κιοτήδες!... Άνδρες είσοθε σεις, θρε!...

"Ετσι οί κουτσαβάκηδες της Λαρίσης έξευτέλισθησαν τελείως... Δέν είχαν πια μούτρα να φανούν στο καφε-σαντάν και να άντικρύσουν τις χορεύτριες... Μά δέν μπορούσαν οδτε και στην κοινωνία να εμφανισθούν.

"Όταν τελειωσεν αυτή ή...έκοτρατεία, ο Μουρούζης έκάλεσε τον καταστημάτάρχη του καφεδείου του τού έιπε:

— "Άκουσε δά: Νά μοι κάμει λογαριασμό τί ζήμια σου καμαε απόψε για να σε πληρώσωμει.

Ο καταστημάτάρχης έκαμε τον λογαριασμό, πολύ φουσκωμένον ένωείται και ο Μουρούζης τόν έπλήρωσε ως την τελευταία δραχμή "Επειτα έιπε στον καταστημάτάρχη:

— Νά μην ξαναδά εδω μέσα αυτά τα θρωμοσκυλα, γιατί άν τους ξαναεθής στο μαγαζι σου, τότε θα σου τό σπάσω δλόκληρο και δέν θα σου δώσω πεντάρα. Τ' άκουσε;

— Μάλιστα, κύριε Ιλαρχε, άπάντσε εκείνος. Και λόγου σου να μη μοι τ'ελεγε δέν θα τού ξαναφηναι να μπουν εδω μέσα.

"Ετσι ο Μουρούζης κατάφερε να έξεντώση τον κουτσαβακισμό στη Λαρίσσα

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ "Η συνέχεια

